

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

8/6/2022

A.

Εκείνος παρουσιάστηκε σ' αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε ένα σκαμνί δίπλα στη φωτιά και να γευματίζει από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Όταν δηλαδή είχαν φέρει σε αυτόν πολύ χρυσάφι, σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπό (του) με γέλιο και αμέσως είπε.

Φροντίζει και προνοεί να μην μαθευτούν τα σχέδιά μας από τους εχθρούς, αν αρπάξουν την επιστολή. Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να (το) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

B1.

1 γ

2 α

3 δ

4 β

5 ε

B2.

1 στ

2 α

3 δ

4 γ

5 β

Γ1.

noster

hostibus

tergorum

eques

maiore

caedi

illud / illius

id

pondera

vultus

re

celerius/celerrime

pericula

Γ2.

gesserint

cernetur

fite

miraturos esse / miratos fore

allatum

utens (μετοχή ενεστώτα) , usus (μετοχή μέλλοντα), usus (μετοχή παρακειμένου)

dic

curabimus

misit

adeundo

potuisset

abice

Δ1 α.

eis: αντικείμενο στο ρήμα *occurrunt*

assidentem: κατηγορηματική μετοχή, εξαρτώμενη από τον ρηματικό τύπο αίσθησης *spectandum*. Λειτουργεί ως κατηγορούμενο στο άμεσο αντικείμενο του ρήματος *praebuit*, στο *se*.

risu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο ρήμα *solvit*

consilia: υποκείμενο στο ρήμα *cognoscantur*

ob rem: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο στο ρήμα *mittit*

Δ1β.

Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Πιο συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*cognoscantur*), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (*curat, providet*) και αναφέρεται στο παρόν. Εμφανίζει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Λειτουργεί ως αντικείμενο των ρημάτων *curat* και *providet*.

Δ2α.

missum: quod missum erat

veritus: quod/quia/ quoniam veritus erat (αντικειμενική αιτιολογία)

quod/quia/ quoniam veritus esset (υποκειμενική αιτιολογία)

cum veritus esset (αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Δ2β.

ego cum legionibus celeriter adero